Judecătoria Soroca
Sediul Central

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

în cauza contravențională intentată în privința cet. **Karlikdemir Ozer** în baza art.318[1] Cod contravențional.

Dosar nr. 4-265/2026
(NR. PIGD: 4-26126006-46-4-05102026)

Examinarea cauzei contravenționale. Declararea vinovăției. Aplicarea sancțiunii contravenționale.

Municipiul Soroca
19 noiembrie 2026

Cauza contravențională a fost examinată în perioada: 05 octombrie 2026 (data parvenirii dosarului în instanță) până la 19 noiembrie 2026 (data pronunțării hotărârii)

Textul corespunde originalului

Judecătoria Soroca, sediul Central
Instanța de judecată în componență:
Președintele ședinței, judecător: Cristina Botnaru
Grefier: Alina Bordian
Cu participarea:
Avocatului: Daniel Ghidirim

examinând în ședință publică cauza contravențională intentată în privința cet. **Karlikdemir Ozer,** născut la data de *****, IDNP *****, domiciliat în r-ul Soroca satul ***** str. ***** 24, studii medii, supus militar, în relații de concubinaj, 3 copii minori la întreținere, neangajat în câmpul muncii, cetățean al Republicii Moldova, învinuit în comiterea contravenției prevăzută de art.318[1] Cod contravențional,

C O N S T A T Ă:

ÎN FAPT,

La data de 05 octombrie 2026, Judecătoria Soroca, sediul Central, a fost sesizată de către Inspectoratul de Poliție Soroca, prin remiterea spre examinare, în limita competenței prevăzute de art. 395 alin. (1) din Codul contravențional, a cauzei contravenționale pornite în privința cet.Karlikdemir Ozer, învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 318[1] din Codul contravențional.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 nr. 701403 din 29 septembrie 2026, întocmit de agentul constatator Iavorschi Dumitru, s-a reținut că la data de 09 septembrie 2026, în jurul orei 19:30, cet. Popescu Mihaela se afla la locul de muncă în incinta SRL”ZU-ZU KEBAB”, unde a venit soțul acesteia, cet. Karlikdemir Ozer, care a manifestat un comportament agresiv, după care ultimului i-a fost întocmit ordinul de restricție de urgență nr. 203 din 09 septembrie 2026, care în continuare la aceeași dată, în jurul orei 21:45, a încălcat măsurile stabilite prin ordinul de restricție de urgență.

Acțiunile lui au fost calificate de către agentul constatator în baza art. 318[1] din Codul contravențional (neexecutarea intenționată a cerințelor ordinului de restricție de urgență).

În ședința de judecată, agentul constatator Iavorschi Dumitru cît și *persoana în privința căreia a fost perfectat proces-verbal contravențional*, nu s-au prezentat deși au fost citați în mod legal, astfel, dând eficiență prevederilor art. 455 din Codul contravențional, ținând cont

de opinia apărătorului precum și de termenul restrâns de examinare a cauzelor contravenționale instanța, a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.

Totodată, instanța va menționa că a dispus respingerea cererii de amânare care a fost depusă de către Karlikdemir Ozer, pe un termen de 90 zile, deoarece a plecat peste hotare la muncă, pentru ași întreține cei trei copii, or, în conformitate cu prevederile art.454 Cod contravențional, (1) cauza contravenţională se judecă în termen rezonabil, *dar nu mai mult de 2 luni de la data intrării dosarului în instanţa de judecată.* Criteriile de determinare a termenului rezonabil sunt: complexitatea cauzei, comportamentul participanţilor la proces, conduita instanţei judecătoreşti şi a agentului constatator, importanţa procesului pentru cel interesat. Respectarea termenului rezonabil de judecare a cauzei se asigură de către instanţă. (2) Dacă există temeiuri rezonabile, judecătorul, prin încheiere motivată, poate prelungi termenul de judecare a cauzei cu o lună. (3) În cazul reţinerii persoanei conform art.78^1, 318^1, 318^2, 376 şi 433, judecarea cauzei contravenţionale se face de urgenţă şi cu precădere.

Prin urmare, instanța a considerat oportun de a dispune examinarea cauzei în lipsa lui Karlikdemir Ozer, or, ultimul a avut posibilitatea de a se expune asupra cauzei care se judecă, iar dreptul său la apărare este asigurat prin participarea unui avocat.

Avocatul Ghidirim Daniel, acționând în interesele persoanei atrase la răspundere a pledat pentru aplicarea unei pedepse cu muncă neremunerată în folosul comunității în ore minime.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

Articolul 7 din Codul contravențional

”Persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.”

Articolul 8 din Codul contravenţional

„(1) Persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăţie.

(2) Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârșit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.”

Articolul 10 din Codul contravențional

„Constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională.”

Articolul 318^1 din Codul contravenţional

(1) “Neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executarea cerinţelor ordinului de restricţie de urgenţă se sancţionează cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 45 la 60 de ore sau cu arest contravenţional de la 10 la 15 zile”.

Articolul 375 din Codul contravențional

„(1) Persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

(2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa.

(3) Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional."

Art.425 din Codul contravențional

„(1) Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

(2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate şi prezentate ca documentaţie pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentaţiei respective într-un format electronic uşor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple.

(3) Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

(4) Nici o probă nu are valoare prestabilită.

(5) Sînt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod".

Art. 440 din Codul contravențional

„(1) Constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare".

Art. 442 din Codul contravențional

„ (1) Procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe

baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

Studiind materialele dosarului contravențional în raport cu prevederile legale incidente, instanța constată că procesul contravențional a fost pornit și remis spre examinare în privința cet. Karlikdemir Ozer, iar învinuirea formulată în baza art. 318[1] din Codul contravențional și-a găsit confirmare prin ansamblul probelor administrate la dosar, apreciate în mod individual și în coroborare.

Instanța reține că, deși contravențiile sunt supuse unui regim juridic distinct de cel penal, procedura contravențională trebuie desfășurată cu respectarea garanțiilor specifice unui proces echitabil, inclusiv a prezumției de nevinovăție și a dreptului persoanei de a cunoaște în mod clar fapta imputată. În jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a statuat că, în funcție de natura acuzației și de gravitatea sancțiunii, garanțiile art. 6 din Convenție pot fi incidente și în materia contravențională, ceea ce obligă instanța să verifice cu rigoare atât legalitatea actului de constatare, cât și temeinicia probatoriului administrat.

În acest context, instanța nu se limitează la însușirea formală a constatărilor agentului constatator, ci procedează la o verificare efectivă a procesului-verbal cu privire la contravenție, a înscrisurilor anexate, a modului de coroborare a acestora, precum și a măsurii în care ansamblul probator confirmă, dincolo de orice dubiu rezonabil propriu materiei contravenționale, existența faptei, identitatea persoanei vizate și vinovăția acestuia.

Sub aspectul legalității, procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 nr.701403 din 29 septembrie 2026 reprezintă actul procedural principal prin care se individualizează fapta imputată și persoana în privința căruia a fost pornit procesul contravențional.

Verificând actul nominalizat prin prisma art. 443 și art. 445 din Codul contravențional, instanța constată că procesul-verbal conține mențiunile esențiale cerute de lege: data și locul întocmirii, datele agentului constatator, datele de identitate ale persoanei vizate, descrierea faptei, timpul și locul comiterii, încadrarea juridică și mențiunile procedurale necesare prevăzute de legea contravențională sub sancțiunea nulității absolute și nefiind afectat de alte vicii de natură să ducă la anularea sa.

Mai mult, acesta a fost întocmit în prezența făptuitorului, ultimului i s-au adus la cunoștință drepturile și obligațiile, care a semnat la toate rubricile indicând că nu are careva obiecții, semnând inclusiv la rubrica recunoașterea vinovăției.

Astfel, procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. Or, potrivit prevederilor Legii nr. 320 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului și normelor Codului contravențional, constatările agentului constatator făcute în procesul-

verbal cu privire la contravenție se prezumă a fi autentice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate, bucurând-se de forță probantă până la proba contrară.

Vina contravenientului în comiterea faptei contravenționale este dovedită și de probele anexate la cauza contravențională şi cercetate în ședința de judecată, în special de: raportul agentului constatator din 02.09.2026 privind prelungirea termenului de soluționare a materialului (f.d.3); procesul-verbal cu privire la contravenție din 29.09.2026 (f.d.4) din care rezultă că ultimul a recunoscut faptul că a încălcat ordinul de restricție; raportul agentului constatator din 25.09.2026 privind prelungirea termenului de soluționare a materialului (f.d.5); raportul de conexare a agentului constatator din 22.09.2026 (f.d.6); raportul agentului constatator din 18.09.2026 privind prelungirea termenului de soluționare a materialului (f.d.7); comunicarea telefonică înregistrată în R-2, nr.6570 din 09.09.2026 (f.d.8) parvenită din partea victimei Popescu Mihaela care a comunicat că soțul său ar fi agresiv la domiciliu; cererea cet. Popescu Mihaela din 09.09.2026 (f.d.9) prin care aceasta a solicitat întreprinderea măsurilor legale în privința soțului său, cet. Karlikdemir Ozer, invocând faptul că la aceeași dată, acesta s-ar fi adresat în privința sa cuvinte necenzurate și ar fi agresat-o fizic, aplicându-i o lovitură cu palma în regiunea feței; îndreptare către medicul legist din 09.09.2026 (f.d.10) eliberată în vederea examinării medico-legale a cet. Popescu Mihaela pentru constatarea și stabilirea eventualelor leziuni corporale, din care rezultă că aceasta a refuzat să se prezinte la examinarea medico-legală; procesul-verbal de audiere a victimei Popescu Mihaela din 09.09.2026 (f.d.11) din care rezultă că, la aceeași dată, în jurul orei 19.30, în timp ce se afla la locul de muncă, în incinta SRL”ZU-ZU KEBAB”, soțul acesteia, cet. Karlikdemir Ozer ar fi manifestat un comportament neadecvat, adresându-i, fără un motiv aparent, cuvinte injurioase și expresii necenzurate, prin care i-ar fi lezat onoarea și demnitatea personală, apoi, acesta i-ar fi aplicat o lovitură cu palma în regiunea feței, totodată, victima a declarat că, la momentul incidentului, cet. Karlikdemir Ozer se afla vizibil în stare de ebrietate și că asemenea incidente ar mai fi avut loc anterior; chestionarul de constatare și evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie prin care s-a stabilit în cazul victimei (f.d.12) risc ridicat; chestionarul de evaluare a riscurilor de letalitate a violenței în familie s-au stabilit (f.d.13); ordin de restricţie de urgenţă nr. 203 din 09 septembrie 2026 (f.d.14) prin care cet. Karlikdemir Ozer a fost obligat de a părăsi locuința comună cu victima, pe un termen de 10 zile începând cu 09 septembrie 2026 ora 20:00, până la 19 septembrie 2026 ora 20:00, fiindu-i înmânat sub semnătură un exemplar; procesul-verbal privind înmânarea actului de procedură (ordinul de restricție de urgență) din 09 septembrie 2026 (f.d.15); raportul agentului constatator din 09.09.2026 (f.d.16); comunicarea telefonică înregistrată în R-2, nr.6577 din 09.09.2026 (f.d.17) parvenită din partea victimei Popescu Mihaela care a comunicat că soțul său ar fi agresiv la domiciliu; explicație de la cet. Karlikdemir Ozer din 09 septembrie 2026, din cuprinsul căreia rezultă că, între acesta și soția sa, cet. Popescu Mihaela, a avut loc un conflict, în urma căruia a apelat la Serviciul unic de urgență 112, iar potrivit celor relatate, la sosirea angajaților poliției, pe numele său a fost

emis un ordin de restricție de urgență pentru o perioadă de 10 zile, totodată, acesta a declarat că, după ce a părăsit sediul Inspectoratului de Poliție Soroca, s-a deplasat la locul de muncă al soției sale, în incinta SRL ”ZU-ZU KEBAB”, cu intenția de a-și lua copiii, invocând faptul că, în opinia sa, cet. Popescu Mihaela nu îngrijea în mod corespunzător de aceștia; raportul agentului constatator din 09.09.2026 (f.d.19); fișa de referire nr.717 a cazului de violență în familie pentru asistență și protecție a victimelor.

Comiterea contravenției se mai confirmă şi prin procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit la 29.09.2026 (f.d.4) semnat de către persoana atrasă la răspundere, Karlikdemir Ozer, careva obiecții nu menționează.

Din perspectiva elementelor constitutive ale contravenției imputate, instanța reține că fapta descrisă de agentul constatator se circumscrie laturii obiective a contravenției incriminate, aceasta manifestându-se prin neexecutarea intenționată a cerințelor ordinului de restricție de urgență, or, ultimul a fost obligat să părăsească imediat locuința mamei sale, să nu se apropie de victimă și de alte locuri pe care victima le frecventează, să nu comunice cu ultima inclusiv telefonic sau prin orice alte mijloace de comunicare etc., însă acesta nu s-a conformat cerințelor ordinului emis în privința sa, revenind la domiciliul ei, deși a înțeles bine că nu are voie să o facă pe perioada indicată.

Totodată, la calificarea acțiunilor contravenientului, instanța ia în considerare prevederile art. 121 al Legii nr. 45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, potrivit căreia, în caz de stabilire la locul faptei, ca urmare a evaluării riscurilor, a circumstanţelor din care rezultă o bănuială rezonabilă că au fost comise acte de violenţă în familie şi/sau persistă un pericol iminent de repetare sau comitere a acţiunilor violente, organul de poliţie este obligat să dispună imediat eliberarea ordinului de restricţie de urgenţă în privinţa agresorului pentru înlăturarea situaţiei de criză şi, concomitent, întreprinde acţiunile necesare de constatare a comiterii infracţiunii de violenţă în familie. Ordinul de restricţie de urgenţă se eliberează pentru o perioadă de până la 10 zile şi se pune îndată în aplicare, agresorul şi victima (în cazul copiilor – reprezentantul legal al victimei) fiind informaţi despre restricţiile aplicate, drepturile şi obligaţiile care le revin şi despre răspunderea pentru neexecutarea cerinţelor ordinului de restricţie. Supravegherea îndeplinirii măsurilor stabilite în ordinul de restricţie de urgenţă se exercită de către angajaţii postului sau ai sectorului de poliţie din localitate în modul prevăzut de lege. Agresorul are dreptul să conteste ordinul de restricţie de urgenţă în instanţa de judecată în condiţiile contenciosului administrativ. Depunerea cererii nu suspendă acţiunea ordinului de restricţie. Victima are dreptul, în perioada de acţiune a ordinului de restricţie de urgenţă, să solicite, în condiţiile legii, eliberarea ordonanţei de protecţie. Acţiunea ordinului de restricţie de urgenţă, în acest caz, se prelungeşte de drept şi încetează odată cu punerea în aplicare a măsurilor de protecţie stabilite de judecată.

La fel, conform art.152 alin. (6) din legea citată, refuzul sau eschivarea agresorului de la executarea cerinţelor ordinului de restricţie de urgență/ordonanţei de protecţie atrage răspundere conform legii.

Sub aspectul laturii subiective, instanța reține existența vinovăției sub formă de intenție, concluzie ce rezultă inclusiv din explicațiile făptuitorului, care a indicat circumstanțele în care a revenit la domiciliul mamei sale.

Instanța nu a identificat cauze care ar înlătura procesul contravențional în sensul art. 441 din Codul contravențional. Fapta există, este prevăzută de legea contravențională, a fost comisă cu vinovăție, procesul a fost pornit în termenul prevăzut de lege, iar materialele cauzei nu relevă circumstanțe care să înlăture caracterul contravențional al faptei ori răspunderea persoanei vizate.

În consecință, instanța constată că fapta imputată lui Karlikdemir Ozer întrunește elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. *318[1] din Codul contravențional,* cu indicii de calificare: *”Neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executarea cerinţelor ordinului de restricţie de urgenţă”* iar vinovăția acestuia este dovedită prin probele administrate în cauză, analizate în ansamblu, în coroborare și cu respectarea garanțiilor procedurale aplicabile, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar.

Individualizarea sancțiunii

Potrivit art. 41 alin. (1) din Codul contravențional, sancțiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante. Conform alin. (2) al aceluiași articol, față de persoana a cărei vinovăție este dovedită se aplică o sancțiune echitabilă, în limitele și în conformitate cu dispozițiile Codului contravențional.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de judecată, în corespundere cu prevederile art.7, 32 Cod contravențional, ține cont de regulile generale de aplicare a sancțiunii contravenționale și că persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa.

Potrivit regulilor generale de individualizare a sancțiunii contravenționale, instanța are în vedere caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, circumstanțele concrete în care aceasta a fost comisă, de persoana contravenientului și de scopul sancțiunii aplicate.

Circumstanțe atenuante sau agravante în speță, nu au fost invocate și nici nu rezultă, în mod cert, într-o manieră care să impună reținerea lor expresă.

Astfel, reieșind din circumstanțele comiterii faptei contravenționale, ținând cont de personalitatea contravenientului, de caracterul și gradul prejudiciabil al contravenției săvârșite, precum și de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea contravențională, apreciază că scopul sancțiunii contravenționale poate fi atins prin aplicarea pedepsei minime prevăzute de lege.

Conform art.37 alin.(3) Cod contravențional, munca neremunerată în folosul comunității poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancțiune, cu excepția contravenției prevăzute la art. 78^1 și 318^1, pentru care acordul persoanei nu este necesar.

În concluzie, instanța de judecată consideră oportun a aplica în privința lui Karlikdemir Ozer, sancțiunea contravențională sub formă de 45 ore muncă neremunerată în folosul comunității, or, alte propuneri nu au parvenit, la dosar nu a fost prezentată o caracteristică negativă a acestuia, instanța sperând că pedeapsa aplicată va fi suficientă pentru corectarea și reeducarea vinovatului.

Corpuri delicte, cheltuielile de judecată, în prezenta cauză contravențională nu sunt.

În baza celor expuse, călăuzindu-se de prevederile art. 460, art. 462-463 Cod contravențional, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se recunoaște vinovat Karlikdemir Ozer de săvârșirea contravenției prevăzute de art.318^1 din Codul contravențional și în baza acestei legi i se aplică lui pedeapsa sub formă de 45 (patruzeci și cinci) ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Se explică că, potrivit art. 37 alin.(6) Cod contravențional al Republicii Moldova, în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunității, această sancțiune se înlocuiește cu arest contravențional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Se obligă Karlikdemir Ozer să se prezinte în termen de 10 zile din momentul rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată la Biroul de Probațiune Soroca, pentru a fi luat la evidență în vederea executării sancțiunii.

Hotărârea poate fi contestată cu recurs la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Soroca, sediul Central.

Președintele ședinței,
Judecător **Cristina Botnaru**